

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: OREA – INVEST s.r.o.**, IČ: 258 42 480, se sídlem Svojsíkova 1596/2, 708 00 Ostrava – Poruba, zastoupené Mgr. Ing. Jiřím Šimečkem, LL.M., advokátem, AK Schoultz & Partners, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Vladislavova 1390/17, 110 00 Praha 1 – Nové Město, proti **žalovanému: Magistrátu města Ústí nad Labem**, stavební odbor, se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,**

t a k t o :

- I.** Žaloba se ve vztahu k návrhu na ochranu před nezákonným zásahem Magistrátu města Ústí nad Labem spočívajícím ve vydání sdělení ze dne 15.1.2013, č.j. MM/SO/S/70460/2013/Te, **z a m í t á .**
- II.** Žaloba se ve vztahu k návrhu na ochranu před nezákonným zásahem Magistrátu města Ústí nad Labem spočívajícím ve vydání územního souhlasu ze dne 25.4.2008, č.j. MM/SO/S/24395/2008/Te, **o d m í t á .**
- III.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 18.2.2013, která byla soudu prostřednictvím držitele poštovní licence doručena dne 20.2.2013, domáhala, aby sdělení žalovaného ze dne 15.1.2013, č.j. MM/SO/S/70460/2013/Te, bylo prohlášeno za nezákonné, a žalovanému bylo při jeho další úřední činnosti zakázáno vycházet z tohoto sdělení, jakož se i žalobkyně

domáhala, aby bylo nařízeno obnovení stavu před nezákonným zásahem. Žalobkyně se rovněž domáhala, aby žalovanému bylo při jeho další úřední činnosti zakázáno vycházet z nezákonného územního souhlasu ze dne 23.4.2008, č.j. MM/SO/S/24375/2008/Te, a současně, aby bylo nařízeno obnovení stavu před nezákonným zásahem.

Žalobkyně v odůvodnění žaloby nejprve uvedla, že nezákonnost vydaného územního souhlasu ze dne 25.4.2008, č.j. MM/SO/S/24375/2008/Te, je podle ní nesporná, a to s odůvodněním, že uvedený územní souhlas byl vydán v rozporu s ustanovením § 96 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném v době vydání předmětného územního rozhodnutí (dále jen „stavební zákon“). Dle žalobkyně vydání územního souhlasu představuje oproti vydání územního rozhodnutí procesně jednodušší postup, neboť se vydává ve skutkově a procesně jednodušších případech při současném splnění zákonem vyžadovaných náležitostí. Dle žalobkyně tyto náležitosti nebyly v souzené věci splněny, proto žalovaný nemohl a neměl vydat územní souhlas, přesto však žalovaný k vydání zmíněného územního rozhodnutí přistoupil. Ustanovení § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona vydání územního souhlasu podmiňuje doložením souhlasu všech osob, které mohou být tímto záměrem, tj. vydáním územního souhlasu, dotčeny na svých právech. Žalobkyně však souhlas s tímto záměrem, jenž je požadován zmíněným ustanovením stavebního zákona, žalovanému nikdy neudělila. Z této skutečnosti pak žalobkyně dovozuje nezákonnost vydání územního souhlasu ze dne 25.4.2008, č.j. MM/SO/S/24375/2008/Te.

Nezákonný zásah má dle žalobkyně spočívat v postupu žalovaného, který v konečném důsledku vyústil ve vydání sdělení žalovaného ze dne 15.1.2013, č.j. MM/SO/S/70460/2013/Te, ve kterém dle žalobkyně žalovaný vyslovil úvahu o nepřezkoumatelnosti a nezrušitelnosti územního souhlasu ze dne 25.4.2008, č.j. MM/SO/S/24375/2008/Te, a to i navzdory jeho evidentní nezákonnosti. S přihlédnutím k této skutečnosti je žalobkyně toho názoru, že v projednávané věci jsou naplněny všechny pojmové znaky nezákonného zásahu dle ustanovení § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Proto žalobkyně v petitu žaloby navrhl, aby soud prohlásil sdělení žalovaného ze dne 15.1.2013, č.j. MM/SO/S/70460/2013/Te, za nezákonné a žalovanému bylo při jeho další úřední činnosti zakázáno vycházet z tohoto sdělení, přičemž žalobkyně současně navrhl, aby bylo nařízeno obnovení stavu před nezákonným zásahem. Žalobkyně rovněž navrhl, aby žalovanému bylo při jeho další úřední činnosti zakázáno vycházet z nezákonného územního souhlasu ze dne 23.4.2008, č.j. MM/SO/S/24375/2008/Te, a aby bylo nařízeno obnovení stavu před nezákonným zásahem.

Žalovaný k výzvě soudu ve vyjádření k žalobě ze dne 27.3.2013, č.j. MM/SO/S/85980/2013/Te, předně zevrubně popsal celou chronologii dosavadního vývoje. K samotné žalobě žalovaný uvedl, že především nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že nemohla provozovat restauraci z důvodu postavení plotu na p.p.č. 921/4 v katastrálním území Brná nad Labem, neboť neměla jiný přístup k této restauraci, a proto byla nucena tuto restauraci uzavřít. Dle žalovaného si žalobkyně této skutečnosti, tj. že přístup do objektu restaurace je možný toliko přes pozemek ve vlastnictví žalovaného, musela být vědoma již v době prodeje objektu restaurace, a přesto tento stav nikterak neřešila. Kromě toho žalovaný v průběhu této kauzy žalobkyni nabízel vstřícný krok spočívající ve vybudování vstupu ve zdi oplocení u objektu restaurace na náklady žalobkyně, přičemž by současně došlo i k uzavření smlouvy o pronájmu

pozemků ve vlastnictví žalované, žalobkyně však na tuto nabídku nikterak nereagovala. Žalovaný rovněž podotkl, že vlastnictví není právem absolutním a může být výjimečně omezeno, když je však třeba vlastníkovu umožnit, aby se svým majetkem mohl nakládat bez omezení. Pakliže by skutečně došlo k nařízení odstranění plotu, tak by dle žalovaného tato skutečnost mohla znamenat, že při provozování koupaliště by Městské služby Statutárního města Ústí nad Labem, jakožto příspěvková organizace žalovaného, nemohly zajistit plnou bezpečnost a pohodlí zákazníků koupaliště. Nadto žalovaný ještě doplnil, že vydaný územní souhlas k povolení plotu nebyl směřován jako pokyn nebo donucení proti žalobkyni, přičemž jeho účelem nebylo žalobkyni způsobit žádnou újmu. S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Podle ustanovení § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Z konstrukce ustanovení § 94 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) o přezkumném řízení je zřejmé, že se nejedná o řádný opravný prostředek, ale o zvláštní prostředek dozorcího práva, který byl svěřen do rukou správních orgánů, a na který není právní nárok. V případě, že příslušný správní orgán dojde k závěru, že chybí důvod pro přezkoumání napadeného správního rozhodnutí (není důvodné podezření, že pravomocným nebo předběžně vykonatelným rozhodnutím byl porušen obecně závazný právní předpis), a podnět k zahájení přezkumného řízení učinil jiný subjekt než správní orgán, vyrozumí jej o tom, že neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení. O tomto zjištění však správní orgán nevydává rozhodnutí, pouze sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodu do 30 dnů podateli. Oznámení o nezahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 správního řádu je tedy pouhým sdělením, tj. intimátem, nikoliv rozhodnutím. V takovémto případě totiž není důvodu zasahovat do právní sféry účastníků správního řízení, protože jejich práva a povinnosti, změněné nebo vzniklé původním rozhodnutím, nejsou tímto sdělením dotčeny. Pakliže by takovéto sdělení bylo napadeno žalobou dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s., soud by tento žalobní návrh podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl jako nepřipustný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.2.2008, č.j. 7 As 55/2007-71, www.nssoud.cz).

V souzené věci však žalobkyně podala žalobu dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s., tj. žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, a nikoliv žalobu dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. Vzhledem k této skutečnosti musel soud předně zkoumat, zdali sdělení žalovaného ze dne 15.1.2013, č.j. MM/SO/S/70460/2013/Te, naplňuje definiční znaky nezákonného zásahu ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17.3.2005, č.j. 2 Aps 1/2005-65, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 603/2005, konstatoval, že ochrana podle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s. je důvodná tehdy, jsou-li kumulativně splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka)

zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle ust. § 82 a násl. s.ř.s. poskytnout. Závěry z tohoto judikátu lze přitom nepochybně aplikovat na daný případ, třebaže v důsledku novely s.ř.s. účinné od 1.1.2012 došlo k jisté změně právní úpravy týkající se žalob na ochranu před nezákonným zásahem. Soud má za to, že v projednávané věci nebyla splněna minimálně 1. a 2. podmínka. Jak bylo shora zmíněno, sdělení vydané postupem dle ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu žádným způsobem nezasahuje do právních poměrů osob, nijak nemění existující právní a skutkový stav věci. Předmětným sdělením nebyla žalobkyni uložena žádná povinnost konat či se zdržet nějakého jednání, popř. strpět výkon práva ze strany správního orgánu či třetí osoby. Sdělením o nezačínání přezkumného řízení příslušný správní orgán účastníkovi toliko oznamuje, že není dán žádný důvod, aby byl v dotyčné věci činný. Fakticky se jedná pouze o informativní úkon správního orgánu, kterým je účastníkovi ze strany správního orgánu sdělováno, že k podnětu účastníka nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení dle správního řádu. Vzhledem k této skutečnosti je tedy z podstaty věci vyloučeno, aby sdělení vydané dle ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu mohlo být kvalifikováno jako nezákonný zásah, když nezákonným zásahem může být shledána toliko taková činnost orgánu veřejné moci, která se v právní sféře adresáta skutečně projeví (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 25.7.1994, I. ÚS 92/94, www.usoud.cz). V souzené věci soud uvážil, že sdělení žalovaného ze dne 15.1.2013, č.j. MM/SO/S/70460/2013/Te, nikterak nezasáhlo, tj. neprojevilo se, v právní sféře žalobkyně. Předmětným sdělením bylo žalobkyni toliko oznámeno, že její podnět k provedení přezkumného řízení dle správního řádu nebyl žalovaným shledán důvodným, přičemž ohledně takového informativního sdělení dle soudu nelze rozhodně dovodit, že by nějakým způsobem zkracovalo její práva, a tím méně pak přímo.

Vzhledem ke shora zvedeným skutečnostem, kdy soud zjistil, že ze šesti kumulativně formulovaných podmínek důvodnosti ochrany dle ustanovení § 82 s.ř.s. nebyly splněny dvě podmínky, když se soud dále z důvodu nadbytečnosti nezabýval splněním zbývajících podmínek, musel soud nutně dospět k závěru, že sdělení žalovaného ze dne 15.1.2013, č.j. MM/SO/S/70460/2013/Te, není zásahem správního orgánu, kterým by byla žalobkyně přímo zkrácena v jejích právech, a tudíž žalobu ohledně tohoto sdělení výrokem ad I) jako nedůvodnou dle ustanovení § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Jde-li o územní souhlas ze dne 25.4.2008, č.j. MM/SO/S/24375/2008/Te (dále jen „územní souhlas“), soud v tomto případě dospěl k závěru, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem byla žalobkyní podána opožděně, a proto soud nepřistoupil k jejímu věcnému přezkumu.

V tomto kontextu soud předně poznamenává, že žalobkyně se již žalobou na ochranu před nezákonným zásahem dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s. evidovanou u zdejšího soudu pod sp. zn. 15A 142/2012 domáhala, aby uvedený územní souhlas, byl prohlášen za nezákonný. Zdejší soud o podané žalobě rozhodl tak, že žalobu usnesením ze dne 6.2.2013, č.j. 15A 142/2012-26, z důvodu opožděnosti dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 84 odst. 1 s.ř.s. odmítl. Proti tomu usnesení byla žalobkyní podána kasační

stížnost, která byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18.4.2013, č.j. 4 Aps 1/2013-25, zamítnuta.

S ohledem na skutečnost, že se žalobkyně touto žalobou domáhala, aby žalovanému v jeho další úřední činnosti bylo zakázáno vycházet z územního souhlasu, přičemž ohledně tohoto územního souhlasu již bylo jednou zdejší soudem pravomocně rozhodnuto tak, že ve vztahu k tomuto územnímu souhlasu se nelze dovolávat soudní ochrany prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem z důvodu opožděnosti, tak soud ani v případě této nové žaloby, jelikož se stále věcně týká téhož územního souhlasu, nemá žádný důvod se odchýlit od jeho předchozího právního názoru, že žaloba byla podána opožděně.

V případě, že žalobkyně brojí proti územnímu souhlasu žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu podle § 82 a násl. s.ř.s., pak objektivní dvouletá lhůta pro podání žaloby běží ode dne, kdy byl územní souhlas vydán. Subjektivní dvoutměsíční lhůta pak začíná běžet ode dne, kdy se žalobkyně dozvěděla o vydání územního souhlasu.

V posuzovaném případě subjektivní lhůta pro podání žaloby skončila nejpozději dne 27.8.2008, neboť o vydání územního souhlasu se žalobkyně dozvěděla nejpozději dne 27.6.2008, kdy žalovanému adresovala písemnost ze dne 20.6.2008, jež obsahovala podnět k odstranění stavby a současně v této písemnosti vyjádřila nesouhlas s umístěním stavby oplocení na pozemku p.p.č. 921/4 v katastrálním území Brná nad Labem.

Objektivní lhůta začíná běžet dnem vydání územního souhlasu. Trvání důsledků zásahu přitom nemůže být pro účely posouzení včasnosti žaloby nijak zohledněno. V této souvislosti pokládá soud za potřebné rozlišovat mezi trváním nezákonného zásahu a trváním důsledků nezákonného zásahu v případě územního souhlasu. Zásahem správního orgánu je nutno rozumět samotné vydání územního souhlasu, tj. jednorázový úkon správního orgánu. Územní souhlas nabývá účinků doručením žadateli a jeho účinky (tj. důsledky takového zásahu) trvají po dobu stanovenou v ustanovení § 96 odst. 7 stavebního zákona ve znění účinném do 31.12.2012, resp. v případě realizace záměru povoleného územním souhlasem po dobu trvání tohoto záměru. Nelze však v žádném případě dovozovat, že by bylo možné podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem kdykoli po dobu trvání důsledků takového zásahu. Jelikož územní souhlas byl vydán dne 25.4.2008, tak objektivní lhůta pro podání žaloby skončila dne 25.4.2010.

Vzhledem k tomu, že předmětná žaloba byla k poštovní přepravě podána dne 19.2.2013, soud konstatuje, že žalobkyně zmeškala objektivní i subjektivní lhůtu pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s., proto soudu nezbylo, než žalobu týkající se územního souhlasu výrokem ad II) dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 84 odst. 1 s.ř.s. z důvodu opožděnosti odmítnout.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nevznikly, a žalobkyně pak úspěch ve věci neměla.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 2. října 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová